

ANNA ΡΑΣΕΛΜΑΝ

Ο Μάκης Ενζυμάκης και η μάχη στο στομάχι

ΣΤΑΘΜΟΣ
ΤΟΥ
ΣΤΟΜΑΧΙΟΥ

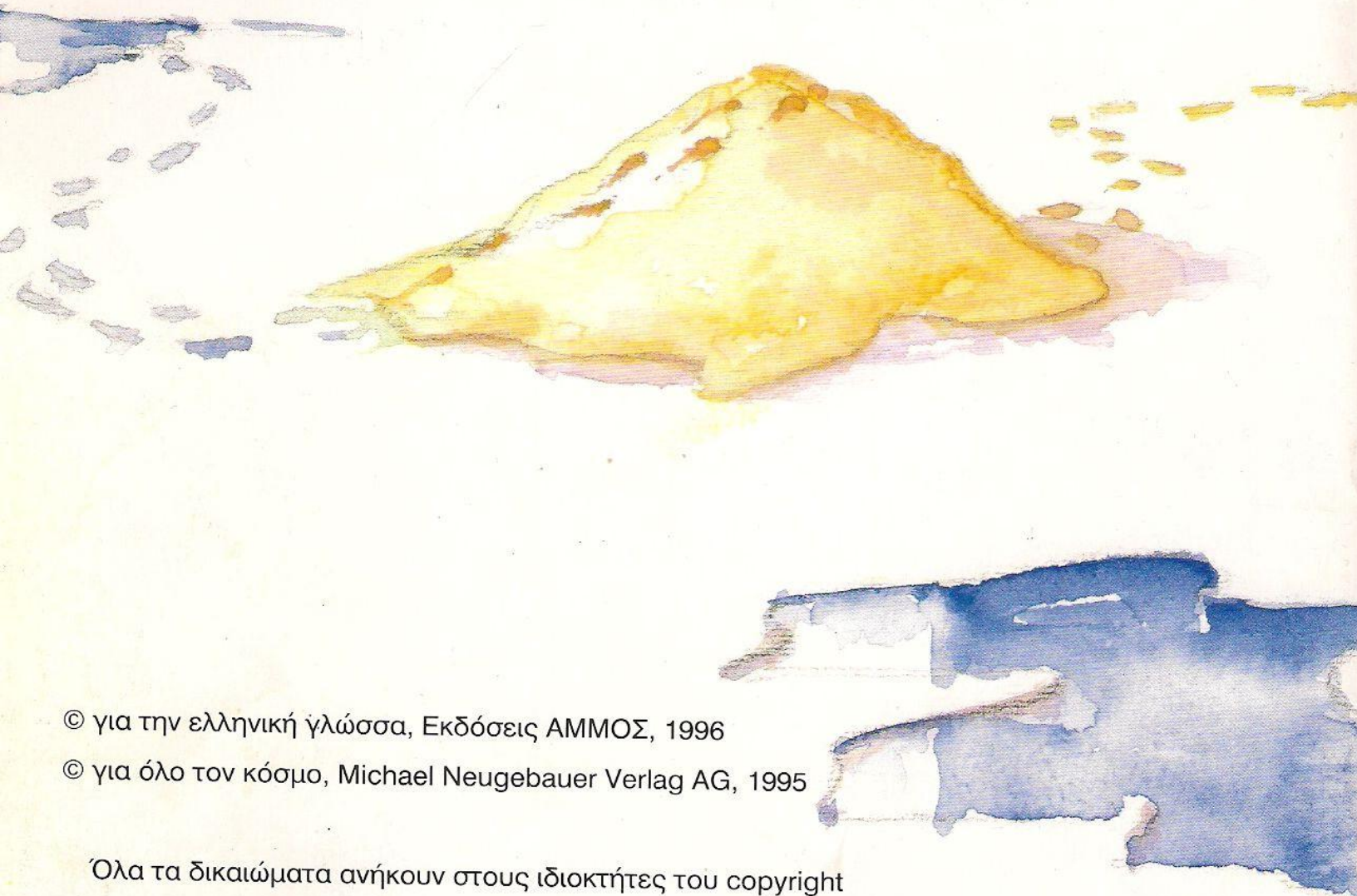

Ο Μάκης Ενζυμακης και η μάχη στο στομάχι

Κείμενο και εικονογράφηση
Άννα Ράσελμαν

Διασκευή στα ελληνικά
Μιμίνα Γαϊτάνου

ΑΜΜΟΣ

© για την ελληνική γλώσσα, Εκδόσεις ΑΜΜΟΣ, 1996

© για όλο τον κόσμο, Michael Neugebauer Verlag AG, 1995

Όλα τα δικαιώματα ανήκουν στους ιδιοκτήτες του copyright και απαγορεύεται χωρίς τη γραπτή άδειά τους να αναπαραχθεί ολόκληρο το έργο ή μέρος του, με οποιοδήποτε μέσο.

Εκτύπωση: ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ Ε.Π.Ε.

Βιβλιοδεσία: ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΥΠΡΑΙΟΣ

ISBN 960-202-151-9

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΜΜΟΣ

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 43, ΑΘΗΝΑ 106 80

ΤΗΛ.: 3633083, 3632669, FAX: 3636415

Μεσημέρι.

Η Μαρία γυρίζει τρέχοντας από το σχολείο
στο σπίτι. Και ξαφνικά...

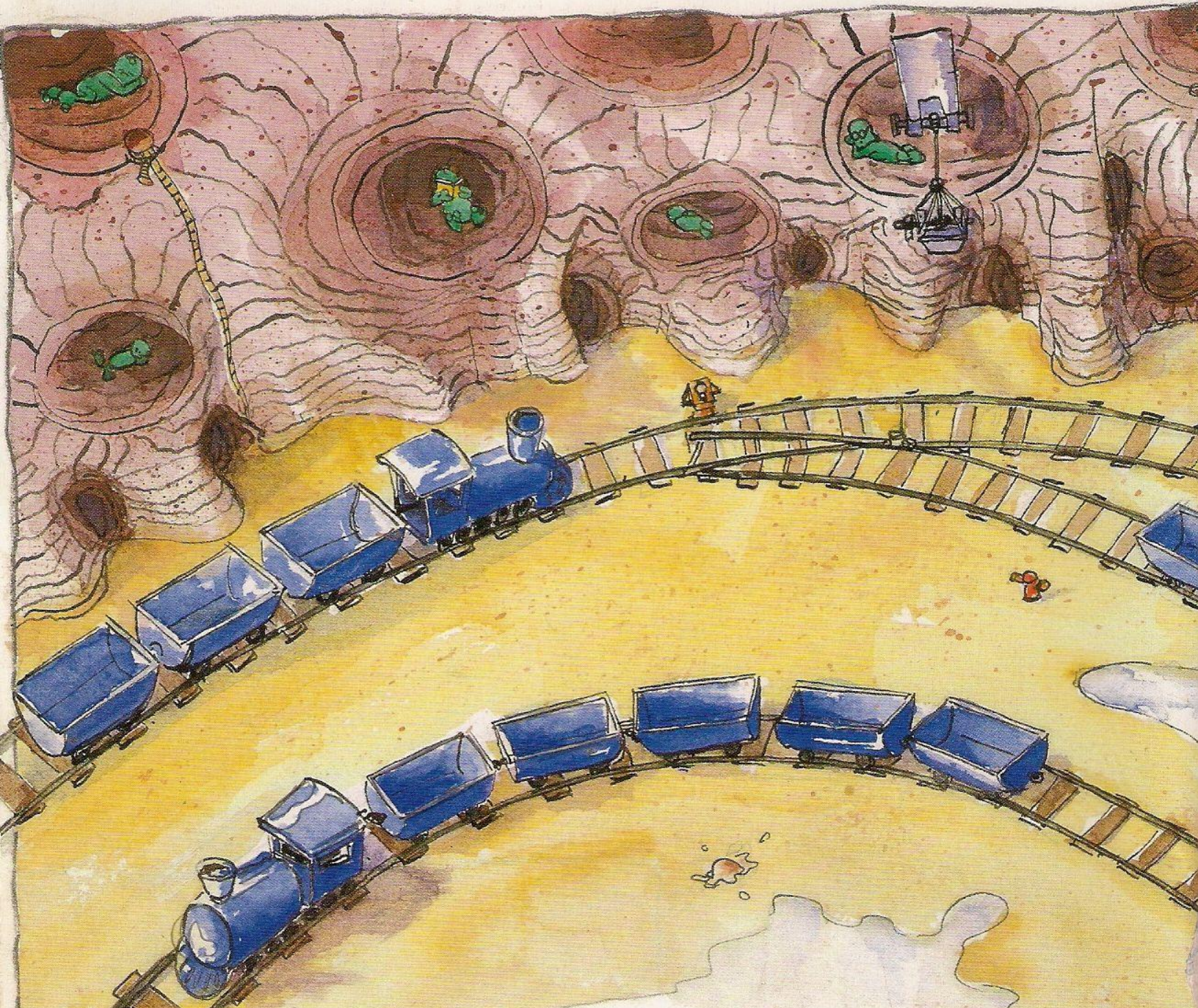
Γρρρ!

Γουργουρίζει η κοιλιά της!
Μα τι παράξενος θόρυβος είναι αυτός;

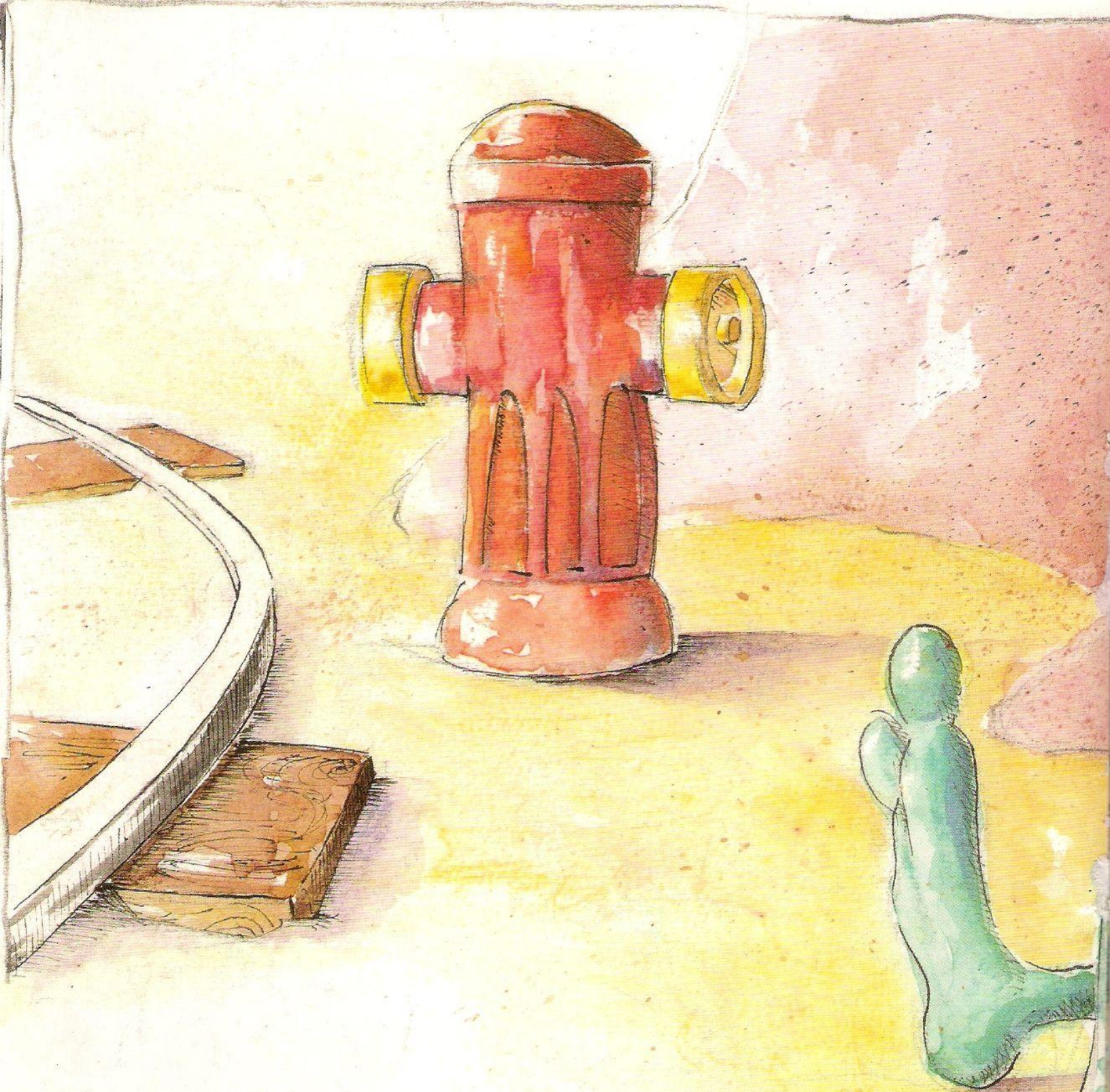

Είναι ο Μάκης Ενζυμάκης και η παρέα του που μένουν στο στομάχι της.

☛ Το στομάχι της για την ώρα είναι άδειο και τα Ενζυμάκια δεν έχουν τίποτα να κάνουν. Κοιμούνται λοιπόν.

Όλα τα τρένα είναι σταματημένα στο Σταθμό του Στομαχιού. Ησυχία...

Και ξαφνικά... Γρρρ! Ο Μάκης Ενζυμάκης
βγάζει ένα δυνατό ροχαλητό.
Όλο και κάποιο Ενζυμάκι ροχαλίζει στον
ύπνο του. Τότε ακούγονται τα γουργουρητά
από την κοιλιά της Μαρίας!

Η Μαρία μπαίνει στο σπίτι
και κάθεται να φάει.

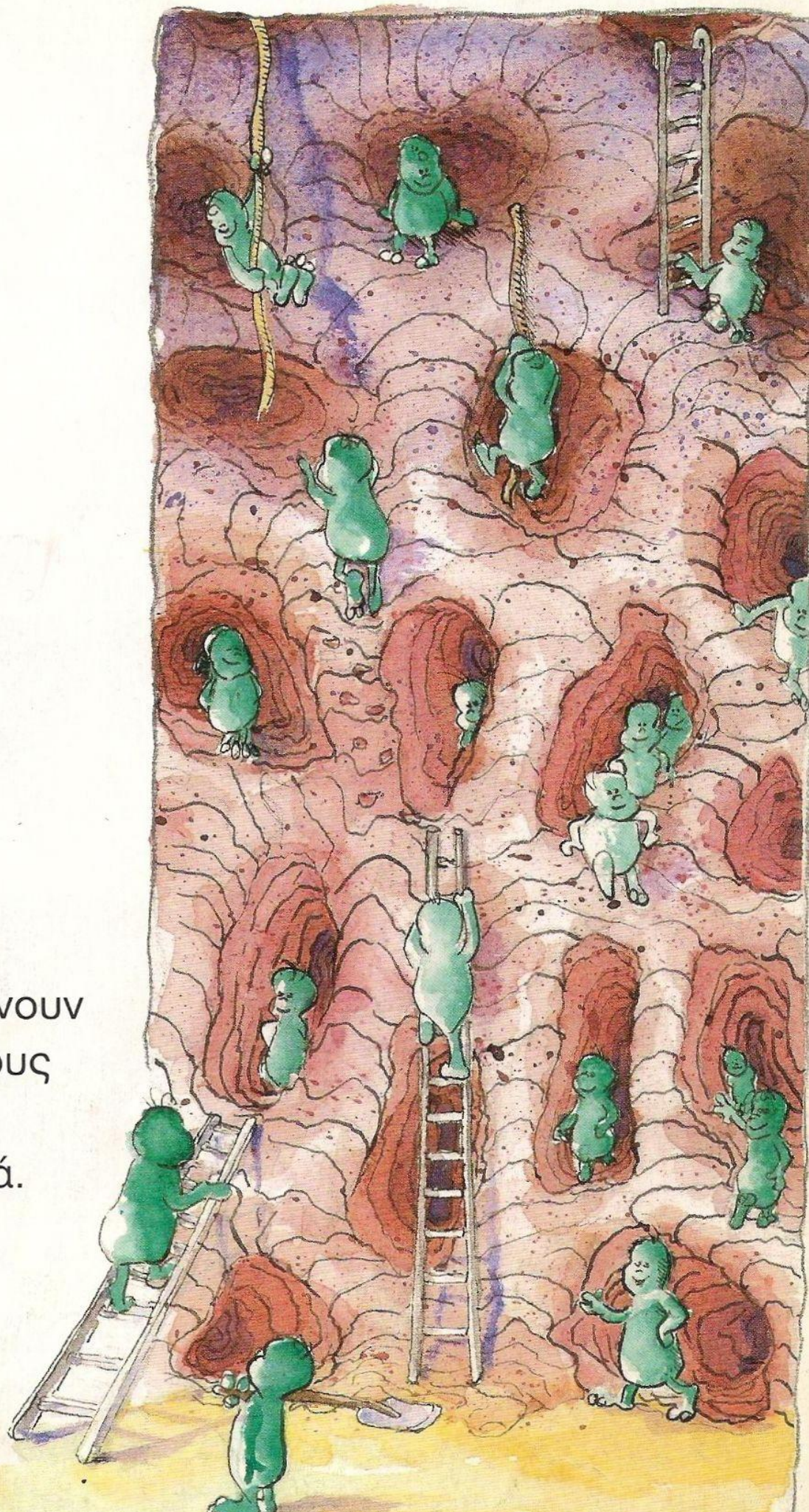
Πω! Πω!

Πώς καταβροχθίζει το φαγητό της!

Ένα σωρό φαγητά,
σχεδόν αμάσητα, πέφτουν
μέσα στο σωλήνα που λέγεται
Οισοφάγος και φτάνουν
στο Σταθμό του Στομαχιού.

Αμέσως όλα
τα Ενζυμάκια
ξυπνάνε και βγαίνουν
από τις μικρές τους
σπηλιές για να
πιάσουνε δουλειά.

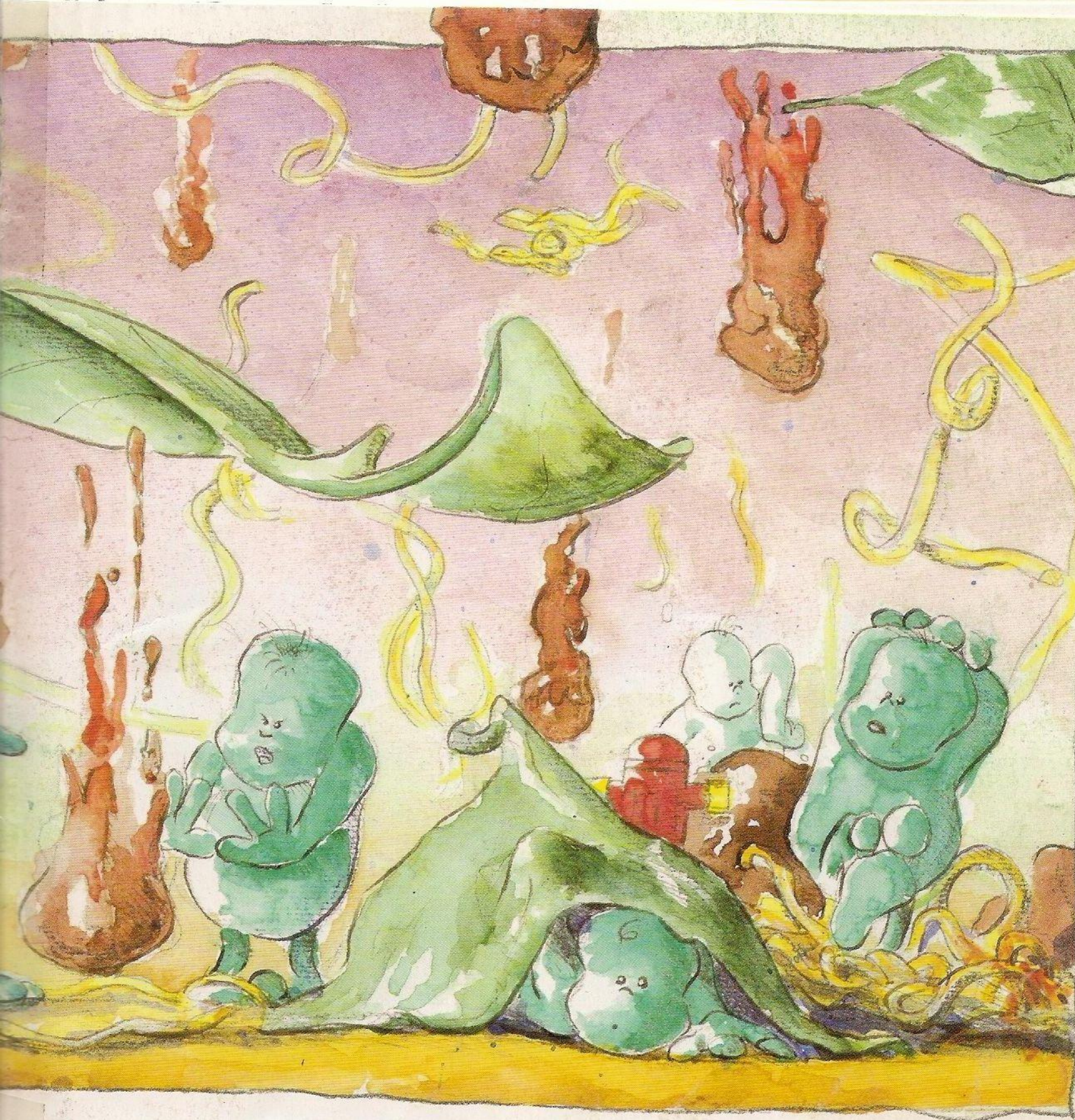

Ντουπ! Μπαπ! Γκουπ!

Πελώρια μακαρόνια και βράχια από κρέατα
αμάσητα πέφτουν στο κεφάλι τους.

Μαρουλόφυλλα μεγάλα σαν κουβέρτες
κουκουλώνουν τα καημένα τα Ενζυμάκια

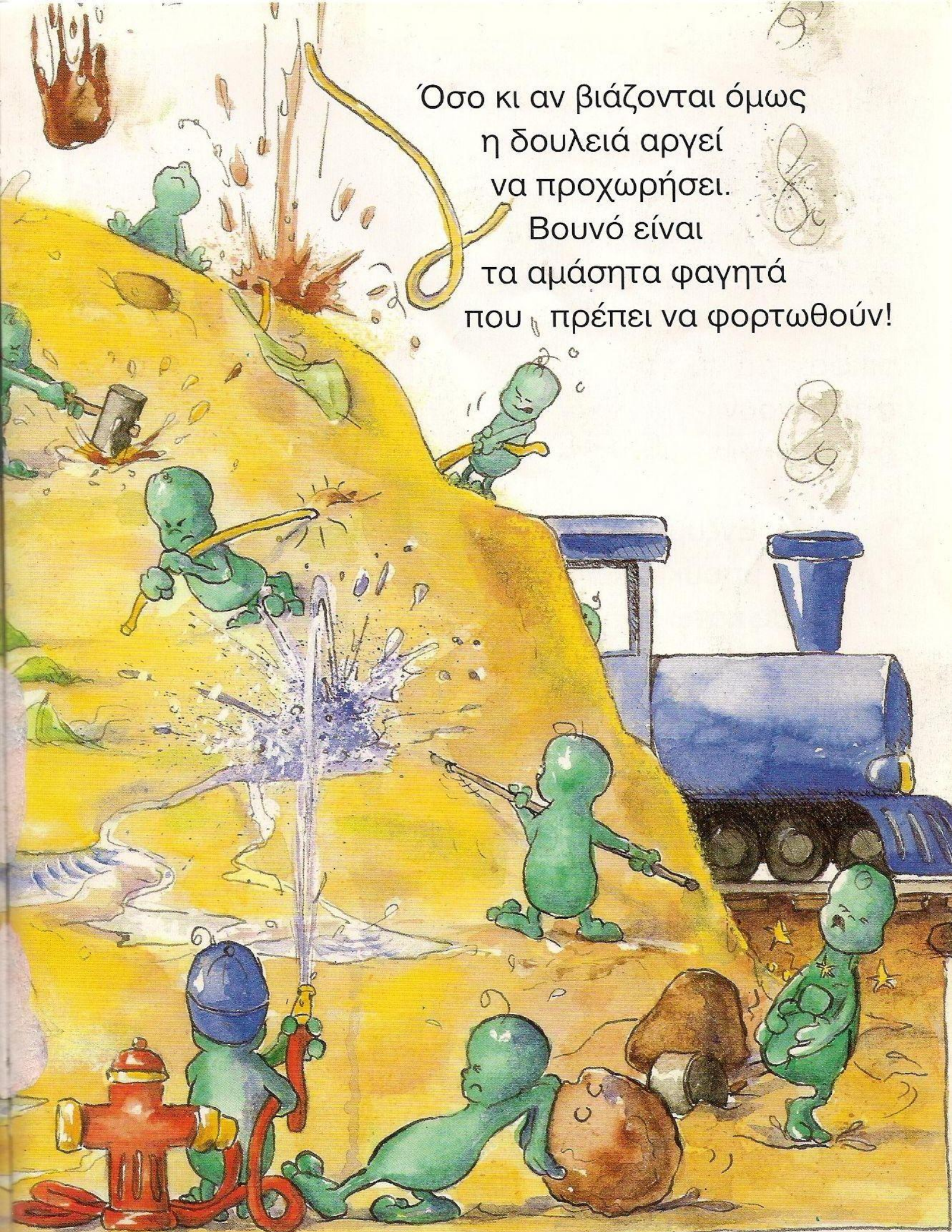

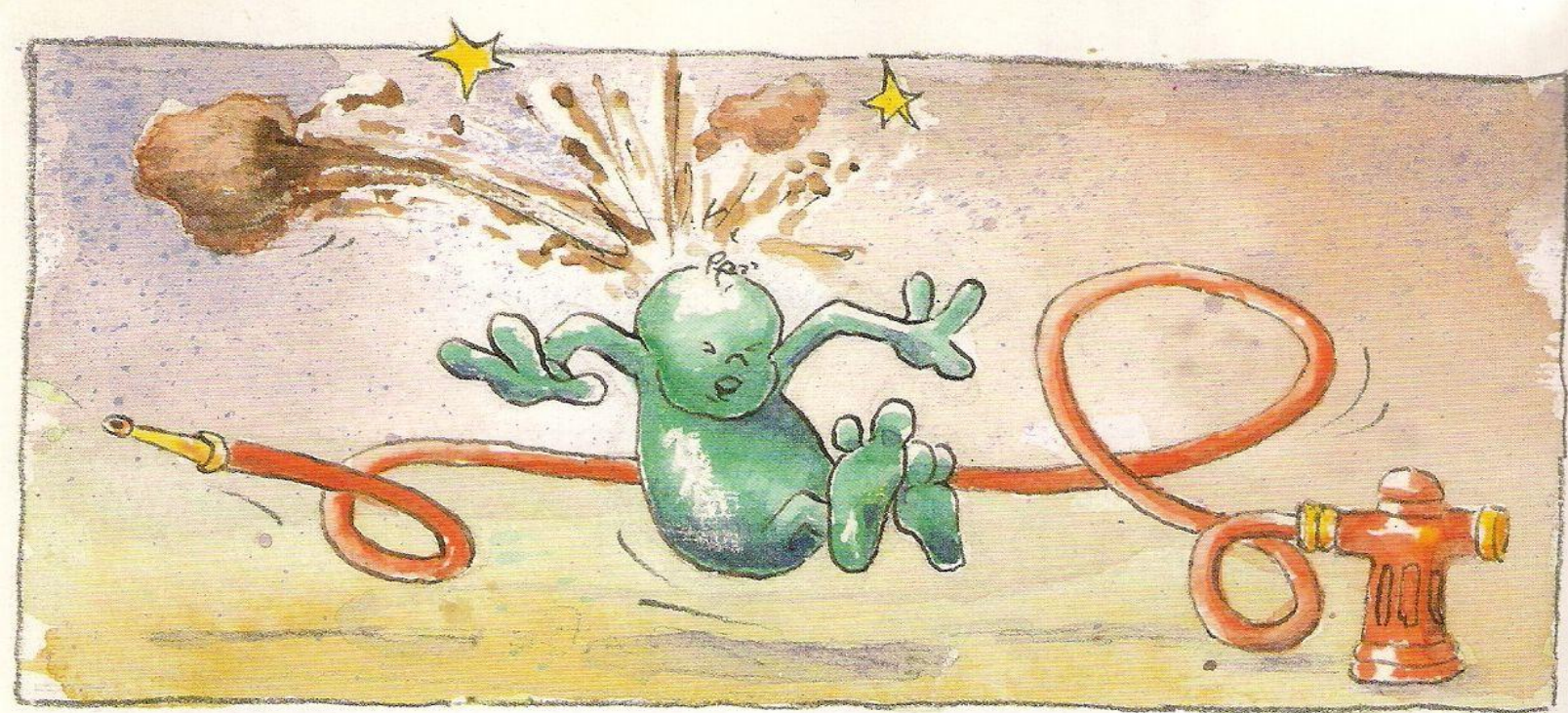
που δεν είναι καθόλου, μα καθόλου ευχαριστημένα.
«Μάσα καλά, Μαρία! Τρώγε αργά, μάσα καλά!»
φωνάζουν τα Ενζυμάκια.
Η Μαρία όμως δεν ακούει...

Όλα τα τρένα πρέπει να φύγουν
στην ώρα τους από το
Σταθμό του Στομαχιού.
Τα Ενζυμάκια στρώνονται
αμέσως στη δουλειά:
Ψιλοκόβουν όλα
τα φαγητά και τα
φορτώνουν
στα βαγόνια.

Όσο κι αν βιάζονται όμως
η δουλειά αργεί
να προχωρήσει.
Βουνό είναι
τα αμάσητα φαγητά
που πρέπει να φορτωθούν!

Γκαπ!

Ο Μάκης Ενζυμάκης τρώει στο κεφάλι μια μεγάλη αμάσητη μπουκιά και πέφτει ξερός.

Πεσμένος κάτω ανάσκελα στο Σταθμό του Στομαχιού, βλέπει αστράκια και όνειρα: Ονειρεύεται τον ωραίο Παράδεισο των Ενζύμων!

Εκεί μια γλυκιά βροχούλα από μικρά κομματάκια μακαρόνια τον λούζει. Νιφάδες από καλομασημένα φρούτα τον χαϊδεύουν απαλά...

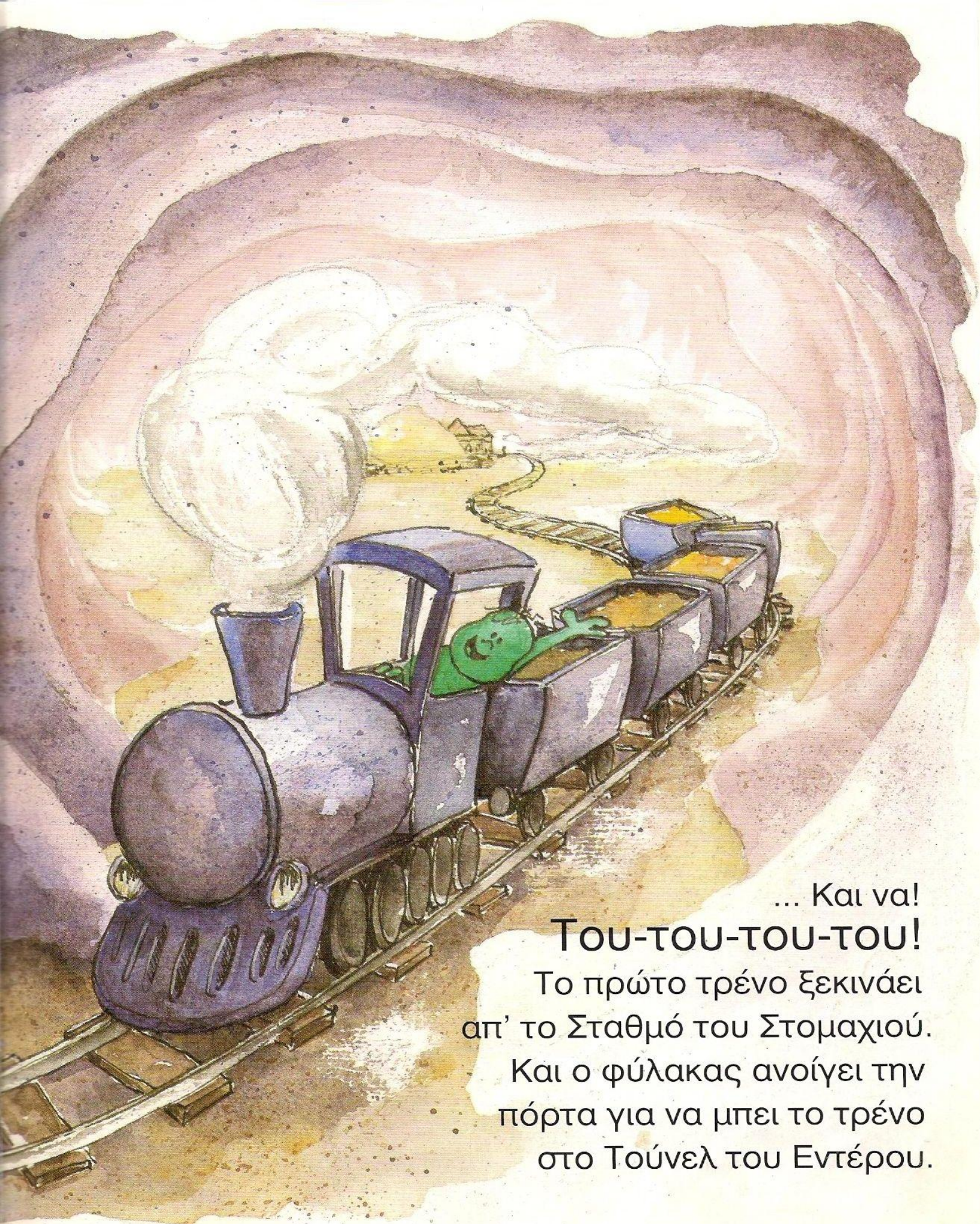

Στον Παράδεισο των Ενζύμων η δουλειά είναι παιχνίδι: Το μόνο που έχουν να κάνουν τα Ενζυμάκια είναι να βρέξουν τα καλομασημένα φαγητά για να βοηθήσουν τη χώνεψη, να φορτώσουν τον πολτό στα βαγόνια...

... Και να!
ΤΟΥ-ΤΟΥ-ΤΟΥ-ΤΟΥ!
Το πρώτο τρένο ξεκινάει
απ' το Σταθμό του Στομαχιού.
Και ο φύλακας ανοίγει την
πόρτα για να μπει το τρένο
στο Τούνελ του Εντέρου.

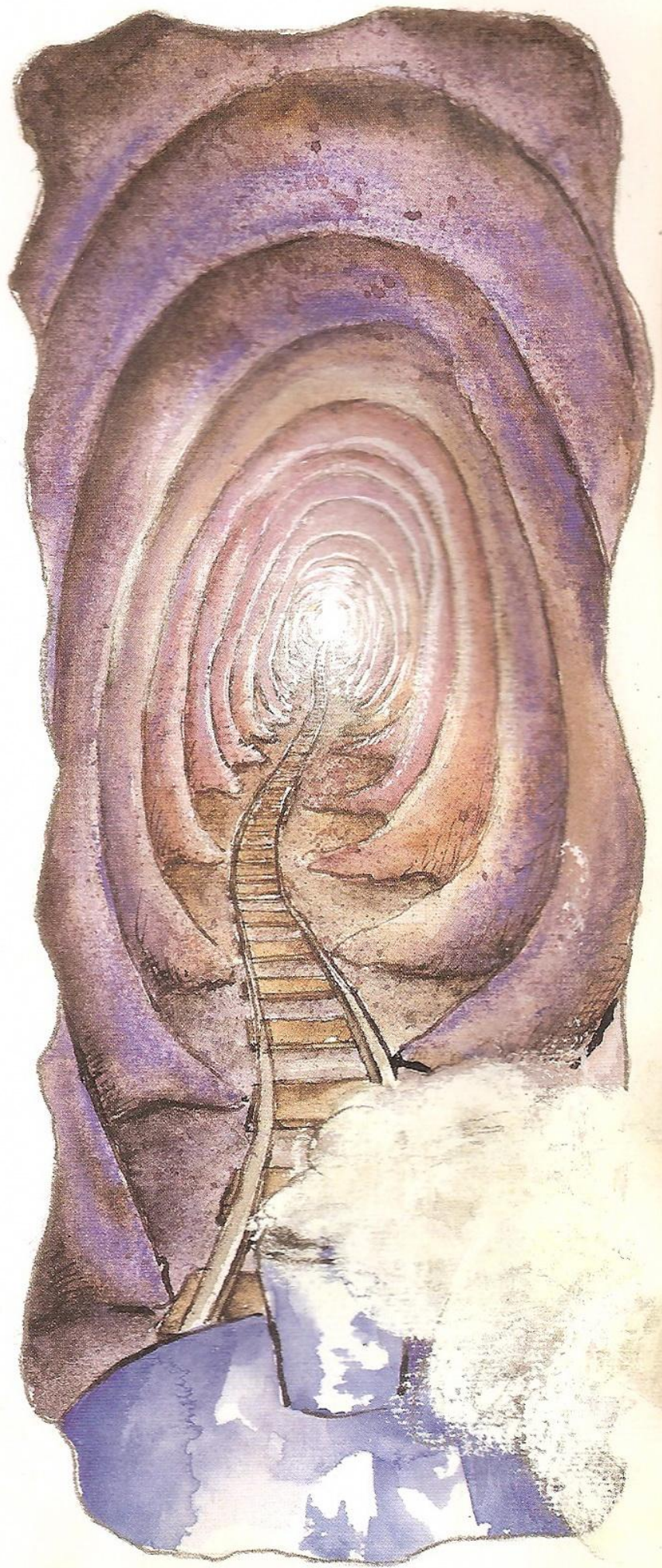
Αχ τι μακρύ, τι σκοτεινό
στενό και στριφογυριστό
που είναι το Τούνελ του
Εντέρου! Από τους
τοίχους του κρέμονται
κάτι μικρές προβοσκίδες
που χώνονται στα βαγόνια
του τρένου: Ρουφάνε
χρήσιμες τροφές και τις
βάζουν έπειτα στο αίμα
που τις μοιράζει σε όλο
το σώμα.

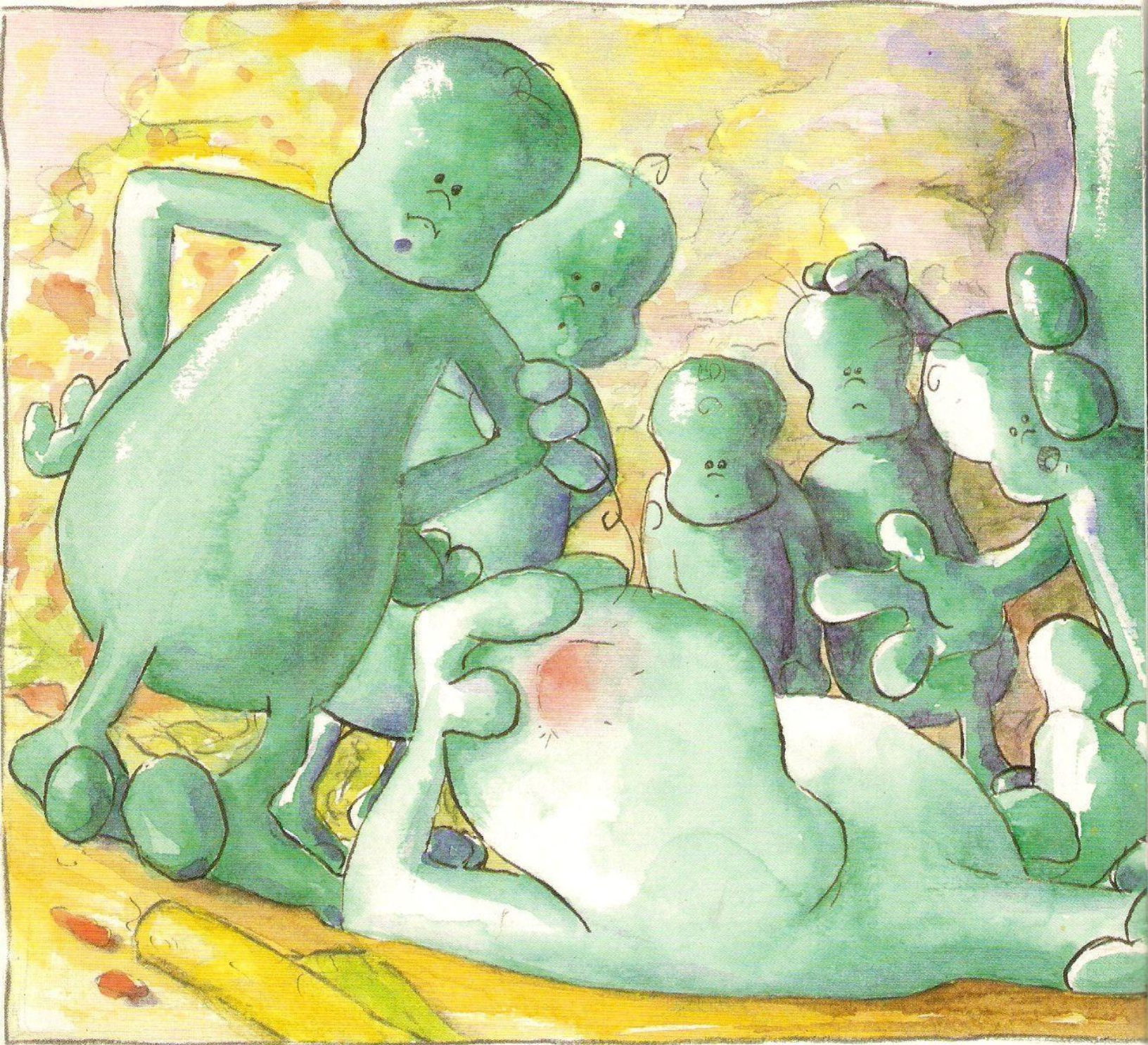
Τσαφ-τσουφ!

Το τρένο φτάνει στο Παχύ
Έντερο. Εκεί αδειάζει τα
απομεινάρια των φαγητών
που είναι σκουπίδια:

Δε χρησιμεύουν πια σε
τίποτα. Και να η έξοδος.
Επιτέλους φως!

Έξω λάμπει η άσπρη
λεκάνη της τουαλέτας.
Μπλουμ! Τα σκουπίδια
πέφτουν μέσα και τέλος.

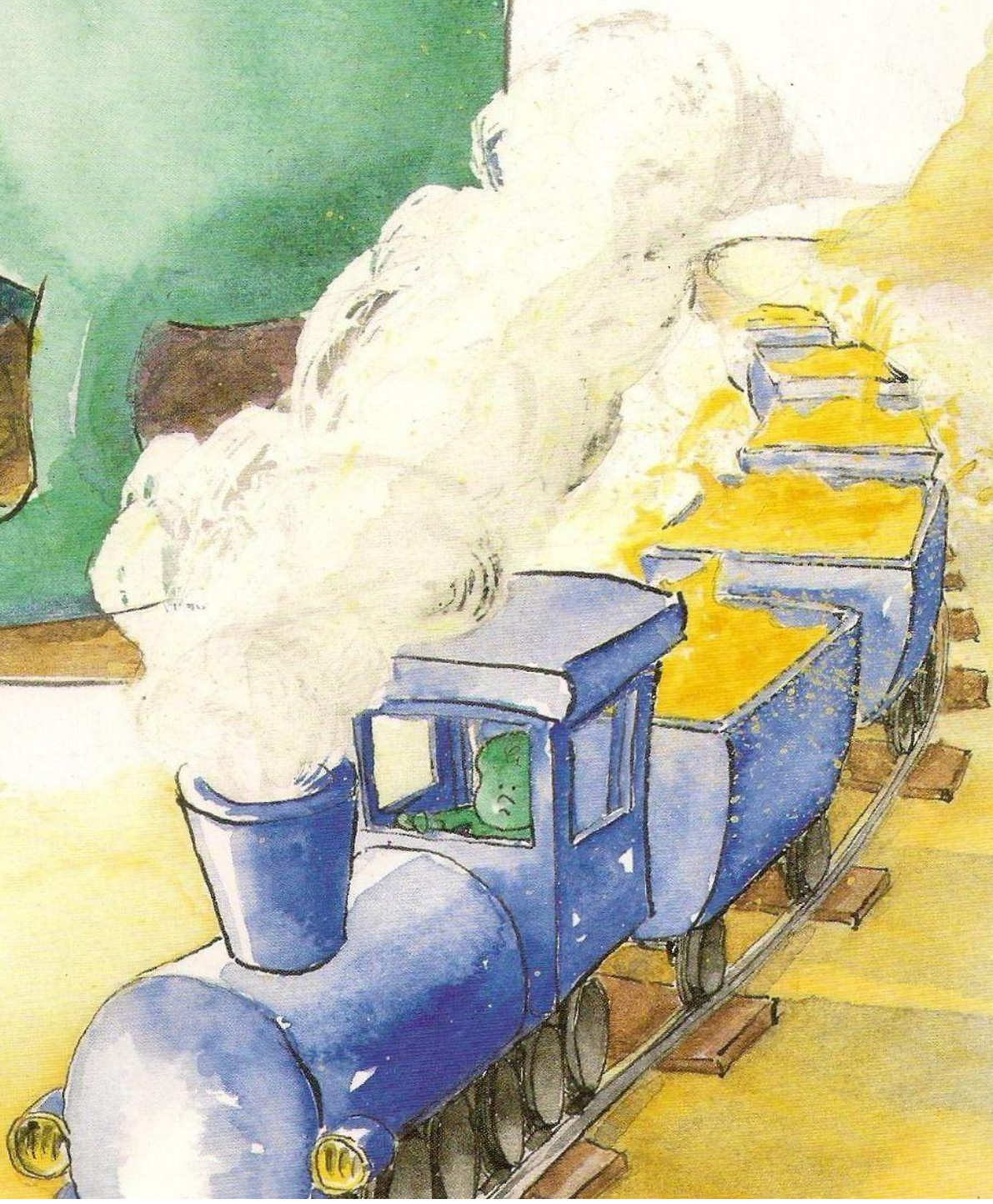

« Αχ, τι γλυκά που κοιμόμουν και με ξυπνήσατε!» λέει ο Μάκης Ενζυμάκης στην παρέα του.

«Έβλεπα στον ύπνο μου τον Παράδεισο των Ενζύμων!» Εδώ όμως δεν είναι καθόλου Παράδεισος. Εδώ, στο Σταθμό του Στομαχιού της Μαρίας, έχουν απομείνει ένα σωρό αμάσητα φαγητά...

... Και σχεδόν όλα τα τρένα
έχουν φύγει φορτωμένα.
Ένα μόνο τρένο μένει
και να φύγει περιμένει.
Πού θα φορτωθούν
άραγε όλα αυτά;

Και ξαφνικά, Φοσοτ!

Ένας κρύος αέρας φυσάει και Πλαφ!
Παγωμένα κύματα κουκουλώνουν όλα
τα Ενζυμάκια. Τι ήταν αυτό;
Παγωτό! Μια διπλή μερίδα παγωτό
κρέμα-σοκολάτα.

«Φτάνει πια! Ως εδώ και μη παρέκει!»
Φωνάζουν τα Ενζυμάκια με θυμό.

Όσο για το τελευταίο τρένο, πάει, κόλλησε
στα χιόνια και δεν μπορεί να φύγει.

Θυμωμένα, κουρασμένα και κρυωμένα,
τα Ενζυμάκια χτυπάνε κάτω τα πόδια τους
και κουνάνε τις γροθιές τους:

«Δουλειά τέλος» φωνάζουν.

Με άλλα λόγια, στο Σταθμό του Στομαχιού,
τα Ενζυμάκια έκαναν Απεργία.

Δεν σε
χωνεύουμε!

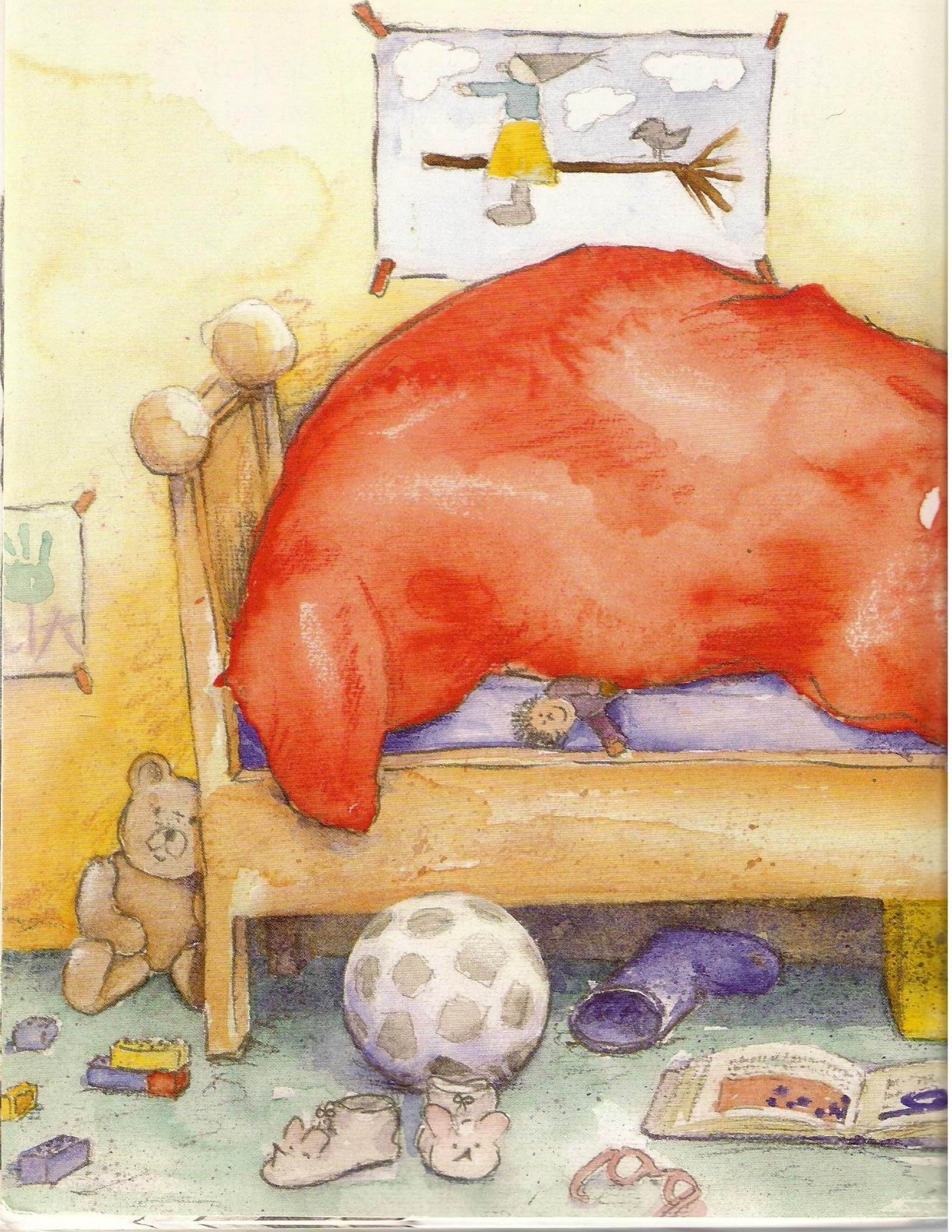
Κι έτσι η μικρή Μαρία
έπαθε Στομαχαρία.

Στο Σταθμό του Στομαχιού, τα χιόνια άρχισαν να λιώνουν. Μια ζεστή βροχούλα πέφτει και ζεσταίνει επιτέλους τα παγωμένα Ενζυμάκια.

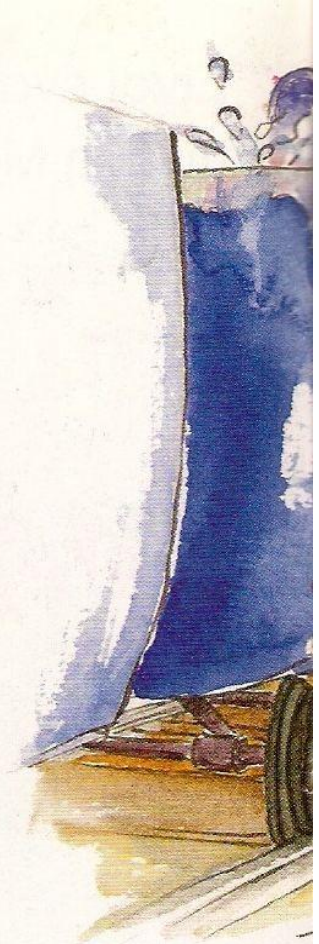
Είναι ένα ωραίο τίλιο πιο χρυσό κι από τον ήλιο που
πίνει η Μαρία ξαπλωμένη στο ζεστό της κρεβατάκι.

Και σιγά σιγά τα τρένα
επιστρέφουν ένα ένα
στο Σταθμό του Στομαχιού.
Ζεσταμένα και ξεθυμωμένα
τα Ενζυμάκια φορτώνουν
στα τρένα το λιωμένο παγωτό
και ό,τι άλλα φαγητά έχουν
απομείνει.

Ουφ πια! Τέλειωσαν τη
δουλειά τους και ξαπλώνουν
επιτέλους να ξεκουραστούν.

«Ζήτω!» φωνάζει η Μαρία.
«Δεν έχω πια Στομαχαρία!»

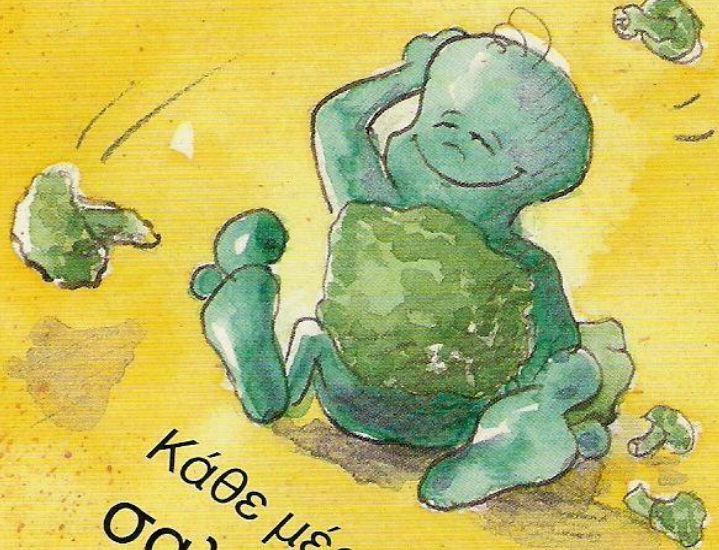
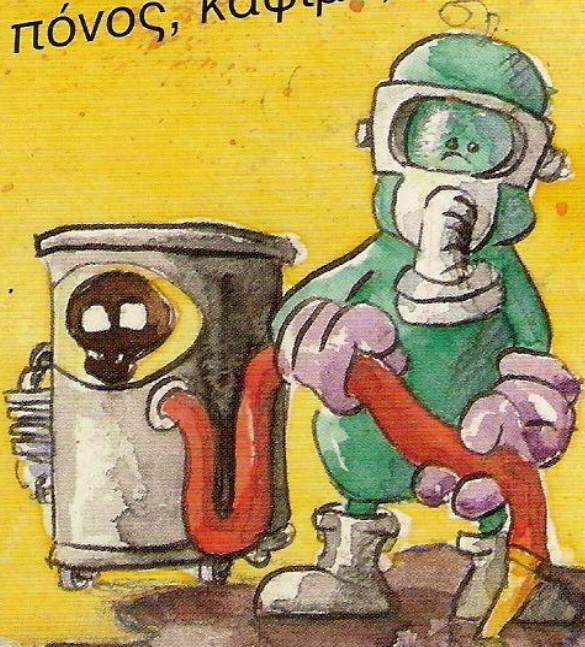
Νιώθει τόσο
καλά που από
τη χαρά της
ωπ! κάνει τη
ρόδα.

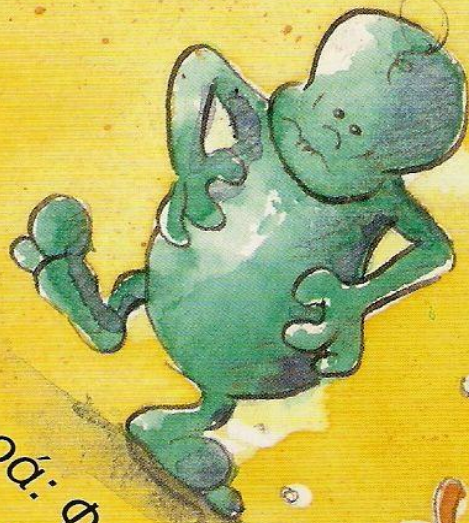
Και τότε ο Σταθμός
του Στομαχιού αναποδογυρίζει
και τα Ενζυμάκια έρχονται
τα πάνω κάτω!

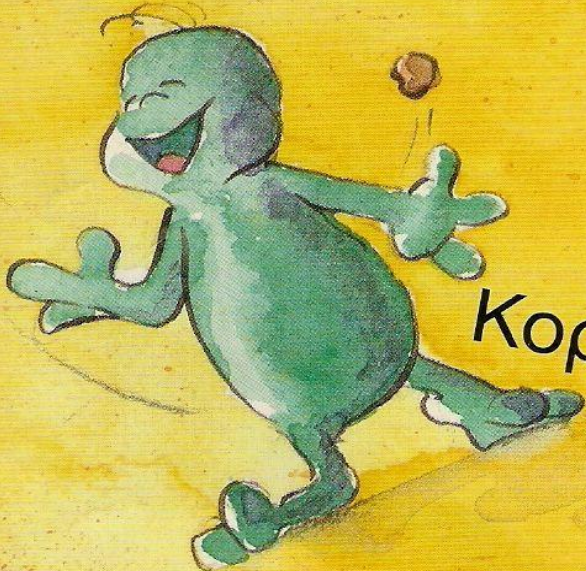
Κόκα κόλα: Κάθε στάλα
πόνος, κάψιμο, φουσκάλα!

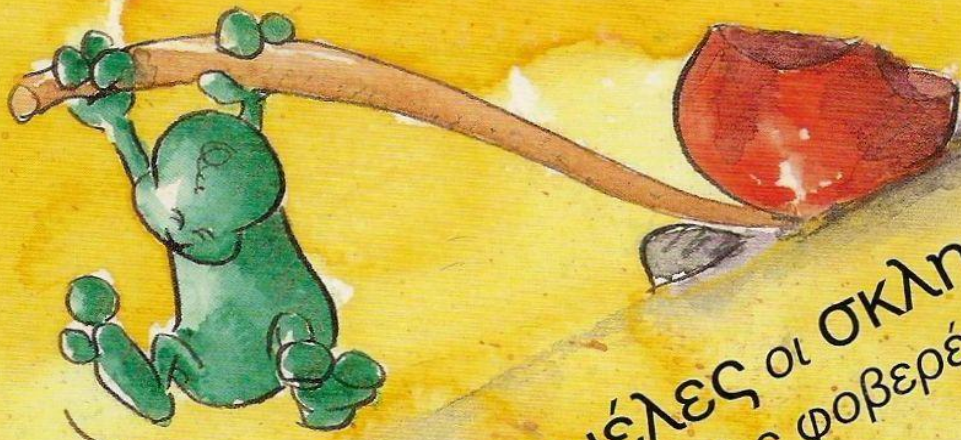
Κάθε μέρα
σαλάτα,
ενζυμάκια
κεφάτα!

Τσιπς αλιμυρά: φαγούρα
και γκρίνια και μουρμούρα!

Κορν φλέικς χρυσαφένια,
ζωή παραμυθένια!

Οι καραμέλες οι σκληρές,
ταλαιπωρίες φοβερές!

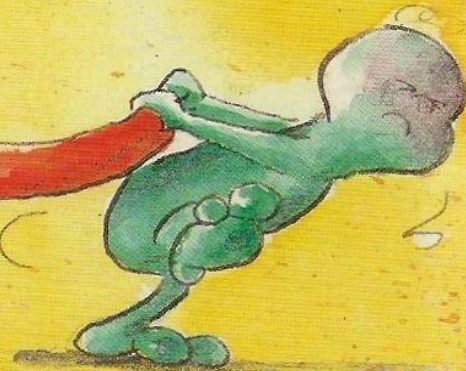
Γάλακτος καραμέλες
κολλάνε σαν τις βδέλλες!

Και
τα μπιζέλια
χαρές και γέλια!

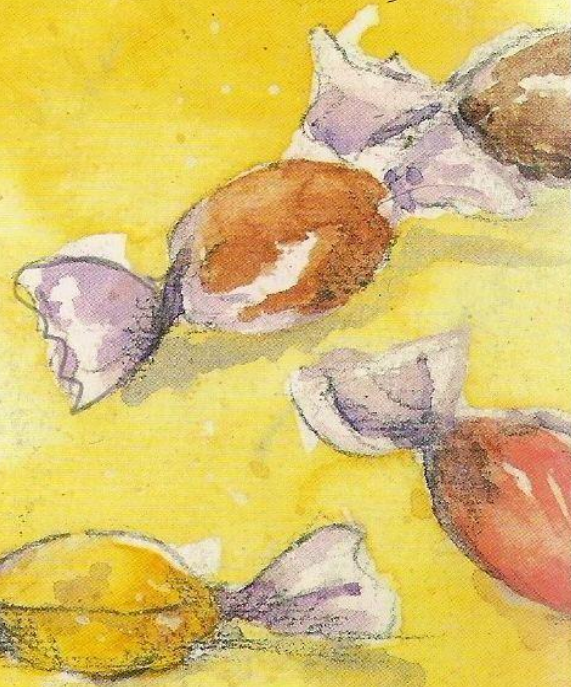
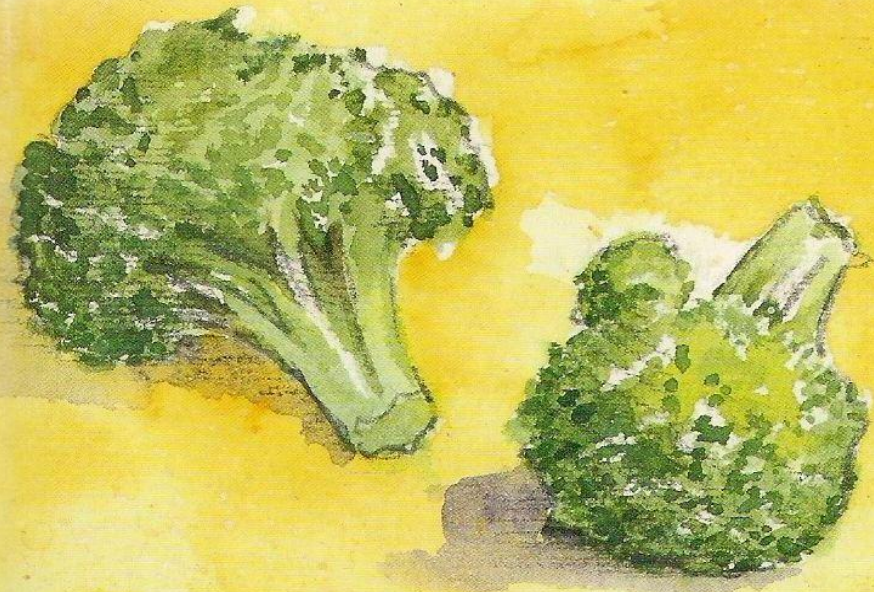

Ζαχαρωτά,
ζελέδες κόκκινοι,
στομαχαρίες και πονόκοιλοι.

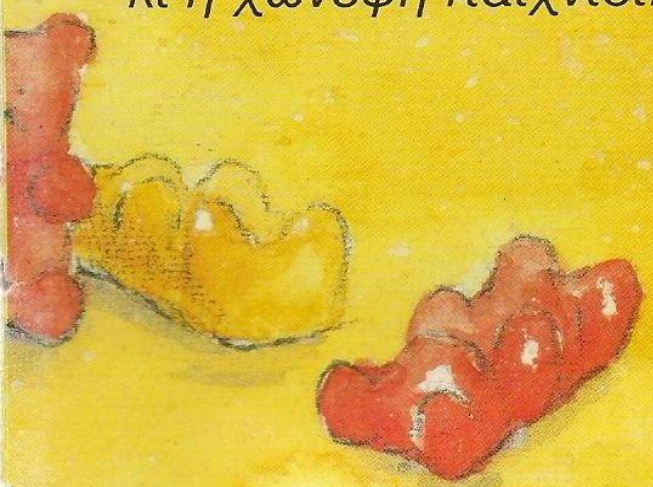

2200
12.82869

“Τρώγε αργά, μάσα καλά
με τ’ άσπρα σου δοντάκια”
σου ψιθυρίζουνε πολλά
χρήσιμα Ενζυμάκια.

“Τρώγε αργά τα λαδερά,
μάσα το κουνουπίδι,
να γίνει το φαΐ χαρά
κι η χώνεψη παιχνίδι!”

Μετά
το Σοκολάκη και τη Ζαχαρούλα Τρυποδόντη
που μας έμαθαν να πλένουμε τα δόντια μας

Ο Μάκης Ενζυμάκης και η μάχη στο στομάχι

μας μαθαίνουν να τρώμε αργά
και να μασάμε καλά το φαγητό μας.

Και τώρα ξέρουμε
τι συμβαίνει μετά από κάθε γεύμα
στο Σταθμό του Στομαχιού!

ISBN 960-202-151-9

9 789602 021514

